

Tento živý channeling byl přijat Leem Carollem v Berkeley Springs, Západní Virginie, 2. května 2020

Zdravím drazí, já jsem Kryon z magnetické služby. Jsme na konci setkání, které uzavírá dnešní den; a ať už to sledujete v jakémkoli časovém pásmu, ve skutečnosti na tom nezáleží. Je čas abychom se rozloučili s tím, co se odehrálo – což je série poselství; čas pokusit se vyjádřit soucit a fakta o věcech, které normálně nevidíte nebo jim nerozumíte; hovoří o Tvořivém zdroji, který je větší, než vám kdo kdy řekl, o potenciálech a možnostech mnohem větší galaxie, než vám kdy přišlo na mysl – ta myšlenka, která vypadá tak nemožně (neuvěřitelně) a je tak kontroverzní, že možná ti, kteří vás milují a znají, a dokonce možná měli semena vaší DNA (Kryon hovoří o těch, kteří přišli osít tuto planetu).

Všechny ty věci, které vypadají dnes tak prapodivně, za nějakých sto let přejdou do všeobecného povědomí. Takhle to chodí, drazí, a vy jste to už viděli – viděli jste to dokonce ve vašich společnostech, že věci, které jste považovali za bláznivé, jsou dnes vaší vědou.

Věci, o kterých jste si mysleli, že se nikdy nestanou, se dějí

... a dokonce i věci, o kterých vám tvrdili, že se nemůžou stát, se dějí...

A takhle to chodí – to je momentálně na špičce (v čele) – potenciálů, mnoha věcí, které se ještě nenaplnily... nicméně přicházejí. Řekli jsme vám, že to je možná začátek – začátek vynálezů, které čekaly, než se věci usadí. **Toto je možná začátek nového myšlení.** Tolik lidí předpovědělo zásadní témata této doby – ne nutně biologická.

Někteří předpovídali, že přijde něco, co dostane Zemi na kolena

– a mnozí se obávali, že to bude terorismus nebo válka nebo možná krach na burze, ze kterého se už nevzpamatujete... a nestalo se nic z toho.

V ekonomice neexistuje model pro zotavení z viru, z pandemie – prostě není. A přece vám tolik lidí říká, jak to bude fungovat a nebude fungovat... **Neexistuje žádný model, drazí – žádný model pro to, co se děje, jak rychle se to může vzpamatovat/zotavit, co udělá vědomí**

...

Ale je tady ochota... ochota dostat se z toho a začít znovu.

Někteří prahnou po tom být v davu a držet se za ruce a objímat se se všemi – protože to jste nemohli a chybí vám to a nyní chápete... Ó, ale je toho mnohem víc... Říkám to znovu – není žádný model uzdravení pro burzu, žádný model uzdravení pro ekonomiku, pro pandemii; a budete překvapeni

–

protože tento model vznikne

Nedovolte těm, kteří nemají ponětí a jen hádají, aby zaútočili strachem na vaše srdce – že to bude trvat dál a dál... nebo že se z toho už nevzpamatujete, nebo že to bude další ekonomická krize podobná té v r. 1929, nebo že to potrvá tisíc let..! Mají za úkol předat vám strach – to je skutečně jejich úkol

A jejich odměnou je, drazí, jak se do toho lidé vžijí
– uvědomujete si to? Že čím hrozivější to je, tím víc lidí se do toho vžije? A tak mají příležitost prodávat vám to.

Takhle to chodí a takhle to vždycky bylo – a i to se změní. **Nastane den, kdy média budou muset vysvětlovat, proč neuvedly zbytek příběhu, proč nedaly lidem naději, proč neukazovaly věci, které se ustavičně děly a rozjasnily by vaši tvář – během té doby, kdy všichni jen plakali.**

Jsou věci, které teprve přijdou.

Před námi jsou dobré zprávy. Před námi je radost. Před námi je uzdravení.

Chci, aby byl tento konkrétní channeling podobenstvím. Jiným druhem podobenství, než jsme dávali dosud – a nazveme ho „**Podobenství o skryté cestě**“.

Abych to udělal správně, chci připomenout Američanům historii jejich země v hlubokých dobách jejího objevování, a útrap. Byly to časy, kdy jste mířili na západ – skrze lesy, louky, skrze potoky a kaňony – abyste objevili, co tam bylo.

Pomyslete na dobu, kdy byl tento kontinent teprve objevován; a byli tací, kteří se odvážili vypravit se z východu, aniž by tušili, na co narazí... Bylo mnoho průzkumníků, někteří slavní, kteří se vypravili na západ a objevili neuvěřitelné věci; a aby to mohli udělat, museli se prodírat ostružiním v lesích a prosekávat si cestu nejhustším porostem, jen aby postoupili o pár mil za den. Pár kilometrů sem, pár tam, někteří byli pryč léta – jen aby zmapovali, co tam objeví.

Dva z nich se jmenovali Lewis a Clark. Pokud se na ně podíváte, a podíváte se na to, co napsali, co udělali, a jak dlouho byli pryč, bylo to ohromující. Jedna z nejoblíbenějších částí je

ta, jak šli přes Grand Canyon. Nyní víte, a historici vám to řeknou, že Španělé to dokázali také. Přešli Velký Kaňon, o kterém se říkalo, že se přejít nedá; neotočili se a nešli zpátky (Kryon se směje). Lewis a Clark se nevrátili – došli k oceánu; teprve pak se otočili a šli zpátky – a začaly o tom přicházet zprávy.

V průběhu dalších let jste mohli vidět odvážlivce, kteří se vydali na západ v naději na lepší život... a neměli ani ponětí, co je čeká, když se pustili do toho riskantního podniku. Tolik příběhů, tolik napsaných knih, tolik lidí vyprávělo o tom, čím museli projít, když se vydali na cestu jen s povozem a koňmi. Většina lidí, kteří tam nebyli, si neuvědomují, že oni neseděli na těch povozech, ty vezly jejich zásoby – oni šli pěšky – až na západní pobřeží. Šli pěšky na západní pobřeží! Mnozí, kterým se cestou narodily děti, věděli velmi dobře, že nesmí dát dítěti jméno, dokud se nedožije tří měsíců. Protože dětská úmrtnost byla jedna ku třem.

Přemýšleli jste o tom někdy? Napadlo vás, že byly doby, kdy průkopníci řešili taková témata – protože chtěli cestovat? Dokážete si představit, kolik síly vyžadovalo prokletit se s povozem lesem bez cest, co je to stálo, najít něco jako cestu kolem, a jak dlouho mohlo trvat protlouct se nahoru a dolů po kopcích a přes řeky, jen aby se dostali na místo, kam mířili, tedy na Západ...?

Tak se pojděte na chvíli vžít do jejich kůže – pojděme na chvíli předstírat v tomto podobenství, že jste jedním z nich. Byl to přetěžký úděl – nepřežili jste, pokud jste nebyli v kondici – muži, ženy, děti...

Představte si je na chvíli, jak se během dne zastaví, aby si odpočinuli; dají si jídlo – představte si to; a narazí na jiné cestovatele. Avšak ti cestovatelé/kočovníci jsou jiní – a vědí to. Vypadají jinak; především jsou čistí – nemají na sobě bláto, vypadají jako by se zrovna vykoukali... což u cestovatelů není běžné – máte štěstí, když se vůbec někdy vykoupete, pokud narazíte na potok či jezero... Ale tito cestovatelé vypadají jinak – jsou zkrátka čistší, než by se u kočovníků dalo čekat, a podivně hovoří... Někteří si rychle uvědomili, že narazili na něco kouzelného, snad nějaké lesní lidi – říkali si: konečně vidíme přírodní živly, jiní říkali: „*No, možná to jsou andělské bytosti,*“ a začali s nimi mluvit.

A zajímavé je, co se stane. V této skupině srdnatých duší, které prošly překážkami, a pečlivě zmapovaly svou cestu, stačí jim jeden pohled a řeknou: „*Nebudu mluvit s těmi lidmi, nejsou z mého světa.*“ Takže mnoho z nich nemluvalo s těmi cestovateli, s těmi, které potkali; a šli dál svou cestou. Jiní se na chvíli zastavili;

a začali se ptát:

„Kdo

doopravdy jste? Proč jste tak jiní?“

A když byli tázáni, začali cestovatelé mluvit.

„Kdo jste?“

– a oni řekli

Jsme průvodci

.

„Proč jste průvodci a proč jste tady?“

A oni nato:

Víme o vás celou dobu, cestujeme s vámi, víte? Jen kousek od vás, ale jdeme souběžně s vámi.

A nato ti, co se „vznají“, ti, kteří zmapovali cestu a opravovali povozy a všechno kolem, řekli: „*To není možné, to bychom vás slyšeli, a věděli o vás; přece víme, jaké to je prodírat se těmi lesy – je to obtížné, a slyšeli bychom všechno, co jste museli dělat – praskání větví a všechny ty obtíže, cítili bychom váš oheň – takže kdybyste šli souběžně s námi, museli bychom to vědět...“*

A ta andělská skupina neřekla nic... dokud nebyli tázáni. Zajímavé – ten fenomén komunikace v TEĎ – už jsme o tom mluvili. Nevysvětlovali, dokud nebyli tázáni. A pak někteří ukončili konverzaci s tím, že to je bláznivý rozhovor: „*Asi jsme toho moc vypili. Půjdeme a budeme se soustředit na to, proč jsme tady – projdeme tou těžkou realitou, kterou tady máme, prohrneme cestu a dostaneme se dál...“*

A přece pár lidí

zůstalo a ptali se dál: „

Proč jsme vás potkali právě teď? Proč jste se nám teď ukázali?

“ A v té chvíli ti, kteří téměř zářili, jak byli jiní, řekli:

Protože nyní je jiná doba. A nadešel čas, abyste uviděli některé věci a dozvěděli se věci, které jsou jiné než všechno, co jste viděli doposud.

Jsme průvodci; a pokud si to přejete, něco vám ukážeme. Ukážeme vám naši cestu

.

Byl to čas rozhodnutí. Měli jste tady nějaké **tvrdohlavé**, kteří se odtrhli, **a jiné, kteří zůstali**, když byli pozváni, aby šli s nimi – jen kousek cesty, aby viděli něco, o čem nevěděli. A zase byli tací, kteří řekli:

”

Je to trik, to není skutečné, už jsme tady venku příliš dlouho – a příroda si s námi hraje, takže by nás taky mohla vlákat do propasti nebo nás vrhnout na útes“

– všechna ta mytologie, všechno, před čím je varovali, všechny ty strachy, co je tam v noci... a tak někteří z nich odmítli jít, ale pár jich přece šlo... A těch pár se ptalo, jak daleko to je, a ti, co je vedli, řekli: „

Není to daleko. Je to jen dvě hodiny odtud, pojdte s námi – jen dvě hodiny – to pro vás nic není, a dovolte nám ukázat vám něco, co jste nikdy neviděli.

“

A tak to bylo. Těch pár šlo s těmi andělskými bytostmi, s těmi průvodci, které potkali, a o kterých ještě ani nevěděli, kdo jsou, co jsou, a lámali si s tím hlavy – mluvili jinak, chovali se jinak, vypadali jinak... ale cítili se s nimi bezpečně. Kráčeli za nimi a všimli si něčeho – a řekli jim: „**Vi díme, že vám chůze tím hustým lesem nedělá žádné potíže, na rozdíl od nás** – jdete tím nejhustším porostem a vypadá to jako byste šli lesem, který znáte, jako by vám uhýbal z cesty... Je těžké to popsat, ale někdy to vypadá, jako byste procházeli skrze stromy... řekněte nám, **co to je** ?“

A průvodci se na chvíli zastavili a řekli: **To je jedna z věcí, které potřebujete vědět: ten les, kterým procházíte, ty překážky, které jste si vybrali pro svou cestu, kterou kráčíte a říkáte, že je tak obtížná – to je partner na této planetě. Kdybyste věděli, že je to partner a zacházeli s ním jako s partnerem, jako s někým, koho milujete, kdybyste to udělali, ten les by vám uhýbal z cesty úplně stejně. Víte, ten les je vaší součástí – víc než jen krásný, víc než jen Matka Země, je to partner – ten les vám dává kyslík, vy mu dáváte svůj oxid uhličitý, je to symbiotický vztah; bez něj byste neexistovali, a on by neexistoval bez vás. Vidíte – je to váš životní partner**

Ten les vám umožňuje z něj jíst, zásobuje vás jídlem, později, až ho poznáte, vám umožní také pěstovat věci – ze svého lůna. Les je váš partner – živí vás, a vy živíte jej, dává vám vodu – čerstvou vodu k pití. Gaia, tato planeta, tato Země, je váš partner ve všem – v obživě, kyslíku, potravě...

A pak dodali ještě toto:

Les vám dává dřevo pro vaše obydlí a povozy; a pak o generaci později se sem vrátíte a zjistíte, že všechno dřevo znovu vyrostlo – takže to budou moci udělat znovu pro další generaci – to je partner! A proto nás vidíte, jak tím procházíme tak lehce...

A lidem to vůbec nešlo do hlavy, nikdy o ničem takovém neslyšeli; úplně tomu nerozuměli, ale porozuměli principu – **principu partnerství**; a tak šli dál... a ještě kousek dál... a ještě kousek dál... až došli na mýtinu.

Kéž bych vám ji mohl popsat, drazí. Přišli na mýtinu, ale ve skutečnosti to nebyla mýtinu, jen to vypadalo jako mýtinu... A když ti cestovatelé, kteří osídlovali Západ, přišli na tu mýtinu, každíčkému z nich se podlomila kolena – kvůli tomu, co uviděli. Mnozí z nich padli na zem, někteří plakali, když to spatřili...

A někteří se dotýkali na zemi toho, co viděli, neboť nemohli uvěřit vlastním očím.

Nebyla to mýtina

– byla to cesta

. Velmi široká cesta – a když jste se podívali doleva, táhla se daleko dozadu, až kam jste mohli dohlédnout – možná až k východnímu pobřeží... a když pohlédli opačným směrem, táhla se až k moři na západním pobřeží... rovná stezka bez hrbolů, kamenů nebo stromů...

A oni řekli: **Co to je? Jak jsme to mohli minout? Kdo to vytvořil? Kdo to tady udělal?** A osadníci, když byli znovu tázáni, se narovnali, podívali se jim do očí a řekli:

To vy.

Ale celý život se před vámi schovávala

.

A oni řekli: „

Co to má všechno znamenat? Jak je to možné

?“ A osadníci nato:

Posad'te se a poslouvejte – možná porozumíte a možná ne...

Existují vrstvy reality. Vrstvy reality. **A ta, kterou jste si vybrali jako cestovatelé, je realita nesená/těžká**

– to znamená, že na vaší cestě budou samé potíže. K tomu jste se přihlásili, tohle jste očekávali, když jste šli v noci spát a budili se s tím ráno; je to obtížné – víte to, když jste vzhůru – budete se muset prořezávat stromy a postupovat vždycky asi jen o míli a pak budete muset odpočívat, protože je to tak těžké... Kola povozů se budou bořit do bláta – znovu a znovu a znovu –

protože to je vaše realita – a vytvořili jste si ji vy.

Ale existují vrstvy reality; a oni řekli: Vítejte v jiné realitě. Drazí lidé, toto je vaše cesta, je to jiná realita...

Toto je metafora života – ta cesta už

tam je, jen se po celou dobu skrývala

– bez jakýchkoli břemen, takže můžete klidně nasednout do povozů, místo abyste šli pěšky...

Můžete najít věci, které hledáte, můžete cestovat na dlouhou vzdálenost o tolik rychleji, o tolik snadněji, beze strachu, bez břemen, bez problémů, bez dramát, bez smrti...! Vždycky vám patřila, vždycky tady byla pro vás

.

Tady bychom mohli příběh opustit; avšak jsou tací, kteří se obrátili zpátky se slovy: „*Je to podvod, to není skutečné – nemůže být*

.

“

Pak byli jiní, kteří řekli: „

Chci tu cestu“;

a ti, se kterými cestovali, je už nikdy nespátřili. Zajímavé – pravděpodobně odešli domů na východní pobřeží na oběd (Kryon se směje) tak jako vy dnes v letadle. Řekněte jim to – že to můžete někdy udělat – zaletět si z New Yorku do Los Angeles na večeri. A tak to je, draží, je to pro ně stejně úžasné.

Vy sami si vytváříte obtíže na své cestě!

Slyšeli jste mě?

To je vaše realita, protože takovou realitu vás učili, taková je realita vašich rodičů, je to realita těch, kteří vás učili, co je skutečné a co nen

í –

a to jsou vaše vyjeté koleje

.

Drama. Smrt. Nesnáze. Problémy

. A smutné je, že je tolik lidí, kteří to očekávají, sotva se ráno probudí.

A ta realita, kterou očekáváte, bude včas doručena

.

Neboť lidé jsou mocní ve svých očekáváníích a změně reality.

„Kryone, co nám to říkáš?“ **Říkám, že si můžete sami zvolit svou realitu.** Můžete se rozhodnout, že nebudete mít ve svém životě drama, můžete si zvolit, že budete cestovat rychleji, bez břemen, nemusíte se namáhavě prodírat lesem... Planeta vás miluje.

A to změní paradigma vašeho života – budete žít déle.

Nyní je čas, abyste porozuměli tomu všemu.

Nyní je čas, kdy se Země na chvíli zastavila, abyste to mohli slyšet.

A až se zase pohne, budete dál vytvářet další těžkou realitu? Anebo se na chvíli zastavíte a zamyslíte –

pravdu?

co když má

Ta

božská část ve vás je velmi aktivní, stará duše. Můžete změnit realitu minulosti a posunout se do budoucnosti, kterou byste neočekávali – právě teď.

Nyní je čas.

Toto je metafora chybějící cesty

– pro mnohé ohromující, pravdivá pro všechny.

Toto je pravda. Jednoho dne to sami uvidíte; dokonce i věda vám to ukáže – totiž, že tvoříte to, co si myslíte. Že vaše cesta, tak jak si ji vizualizujete, bude vaší skutečnou cestou.

Pak vám dojde, že jste strávili většinu života očekáváním špatných věcí

...

A ony byly včas doručeny.

Jsem Kryon zamilovaný do lidstva. Dávám vám pravdu. Některé věci se ještě nestaly a stanou se, některé prožíváte právě teď.

Zvedněte se ze svých židlí, z pohovek jiní, než když jste se sem posadili. Uvažujte o těch věcech, neboť jsou všechny pravdivé.

A tak to je.

KRYON

Zdroj: www.kryon.com – The Hidden Road - MP3 – 25:21

Poznámka ke kopírování:

Pro všechny poutníky na Cestě Lásky do češtiny přeložila Dagmar H. (www.kryon.webnode.cz).

Tuto českou verzi je možné v nezkrácené a neupravené podobě dále kopírovat a rozšiřovat nekomerčním způsobem, pokud bude připojena celá tato poznámka včetně všech zdrojů i s aktivními odkazy.

Další zprávy a informace od Kryona, Leeho Carrola i českého překladatelského Kryonova týmu naleznete na naší facebookové stránce [KRYON česky](#) Budeme rádi, když se k nám připojíte.

Kryonovy knihy

O všech těchto skutečnostech, o všem, co je a co tvoří lidský život, člověka či celé lidské společnosti, ve všech oblastech života, i v návaznosti na spojitost s životem Vesmíru, Galaxie, o tom všem Kryon láskyplně a otevřeně hovoří ve svých poselstvích, ale i také ve svých knihách, které prostřednictvím Leeho Carrolle uvádí na scéně lidského života s cílem napomoci ve vzestupu života planety a člověka do vyšší úrovně.

Informace o Kryonových knihách vč. informací o možnostech pořízení naleznete [ZDE](#) a také [ZDE](#)

Online setkání s Leem Carrollem, Kryonem a hosty – 20.9. od 18 hod.

Informace – www.kryon.webnode.cz

<http://kryon-praha.cz/index.php/cs/>